

กลอนกระจกเงา โดย ม.ล.ปิ่น มาลากุล

กระจกเงาเรามีไว้ส่องหน้า
ให้รู้ว่าตีเด่นเป็นไหน
ครูอยากรู้ตัวครูเป็นอย่างไร
เชิญดูเด็กที่ได้สั่งสอนมา

เด็กนั้นไซ้เปรียบได้ตั้งกระจก
ไม่ต้องยกขึ้นดูก็รู้ว่า
ครูมีลักษณะล้วนควรบูชา
หรือว่าเลวหนักหนาน่าอับอาย

อันกระจกบานนี้มีสมบัติ
ภาพแน่ชัดสิ่งเปื้อนไม่เลือนหาย
แต่ถ้าตัวดีแน่แม้ตนตาย
ภาพยังฉายคนเห็นงามเด่นเอย.

กลอนบทนี้ทำให้คิดต่อได้ว่า...

“อยากให้เด็กเป็นอย่างไร ทำสิ่งนั้นให้เด็กดู”